

DECIZIA nr. 270 din 2016
privind solutionarea contestatiei
formulata de **PFA CX OX si XC OX**
inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. X/2013

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 1 a fost sesizata de catre Administratia Sector X a Finantelor Publice cu adresa nr. X/2016, inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. X/2013, cu privire la contestatia **formulata de PFA CX OX**, cu sediul in Bucuresti, ..., inregistrata la ORC Bucuresti sub nr. FX si CUI X, reprezentata legal prin d-na XC (fosta CX) OX -titular PFA **si XC OX** avand CNP 2780712463024 cu domiciliul in Bucuresti,

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Sector X a Finantelor Publice sub nr. X/2015, il constituie Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata de inspectia fiscala pentru persoane fizice care desfasoara activitati independente in mod individual nr. X/2015, emisa pentru contribuabilul XC (fosta CX) OX cu CNP 2780712463024 si Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane fizice care desfasoara activitati independente in mod individual nr. X/2015, emisa pentru contribuabilul PFA CX OX avand CUI X, de ASXFP in baza Raportului de inspectie fiscala nr. X/2015, comunicate prin posta, cu scrisoare recomandata confirmata de primire in data de **17.11.2015**, decizii prin care s-au stabilit obligatii fiscale in suma totala de **X lei**, astfel:

1. Impozit pe venit - X lei

- X lei debit suplimentar
 - X lei dobanzi/majorari de intarziere;
 - X lei penalitati de intarziere ;
- Total accesorii = X lei

2 TVA - X lei

- X lei taxa pe valoare adaugata stabilita suplimentar de plata ;
 - X lei dobanzi/majorari de intarziere aferente taxei suplimentare;
 - X lei penalitati de intarziere aferente taxei suplimentare.
- Total accesorii = X lei

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art. 206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, coroborat cu prevederile art. 352 alin. (1) si (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de PFA CX OX si XC (fosta CX) OX.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. PFA CX OX si XC (fosta CX) OX, prin contestatia depusa la Administratia Sector X a Finantelor Publice sub nr. X/2015, solicita modificarea deciziilor de impunere nr. X/2015 si nr. X/2015, pentru obligatii de plata suplimentare in suma de X lei.

Contestatoarea invoca in sustinerea cererii sale, în esenta, urmatoarele motive:

ASPECTE PROCEDURALE

1. Deciziile de impunere nu sunt motivate in fapt, contrar prevederilor art. 43 alin. (2) lit. e) din OG nr. 92/2003. Motivele inscrise in decizii nu arata care a fost starea de fapt fiscala ce a determinat impunerea suplimentara. Simpla referire la raportul de inspectie fiscala nu echivaleaza cu motivarea in fapt.

Nulitatea actelor administrative poate fi invocata si constatata si pentru lipsa altor elemente obligatorii ale deciziei, decat cele expres sanctionate cu nulitatea conform art. 46 din Codul de procedura fiscala, conditionate de existenta unei vatamari, precum motivele de fapt, fiind incidente prevederile art. 175 Cod civil.

Vatamarea suferita este ca in lipsa motivelor de fapt nu are cunostinta de motivele care au condus la obligarea sa la plata unor sume de bani considerabile.

2. Deciziile de impunere nu fac nicio mentiune cu privire la audierea contribuabilului, contrar prevederilor art. 43 alin. (2) lit. j) din OG nr. 92/2003.

Audierea nu este acelasi lucru cu discutia finala mentionata in RIF, cand s-au prezentat concluziile inspectiei fiscale deja finalizate, audierea presupune discutia cu contribuabilul inaintea finalizarii inspectiei, pentru a avea posibilitatea sa se apere.

Pe data de 27.10.2015, in cadrul discutiei finale, a solicitat un termen sa aduca documente, termen ce nu i-a fost acordat. Aceasta situatie este vatamatoare, cu atat mai mult cu cat obiectiunile nu puteau fi prezentate pe loc, odata cu prezentarea unui material voluminos. Vatamarea suferita este incalcarea dreptului la aparare.

In privinta Deciziei nr. X/2015 privind impozitul pe venit suplimentar:

Baza de impunere pentru calculul impozitului pe venit a fost calculata gresit, prin adaugarea TVA la pret, ceea ce a determinat un calcul gresit al impozitului pe venit datorat si accesoriilor aferente acestuia.

In privinta Deciziei nr. X/2015 privind TVA:

A aflat intamplator ca, pe data de 01.08.2012, i s-a anulat inregistrarea in scopuri de TVA. Urmare acestui fapt organul de inspectie fiscala a considerat ca pentru perioada 01.08.2012 - 31.12.2013 petenta este obligata sa colecteze TVA, fara a avea drept de deducere a taxei.

Aceasta masura s-a aplicat cu toate ca indeplineste conditiile de scutire prevazute de art. 152 Cod fiscal si art. 281 din Directiva 2006/112/CE.

Anularea inregistrarii in scopuri de TVA ar fi trebuit sa conduca la scoaterea din evidenta platitorilor de TVA, cu aplicarea dispozitiilor art. 152 din Codul fiscal, avand in vedere ca indeplineste conditiile de a beneficia de acest regim de scutire.

Dispozitiile art. 153 alin. 9¹ teza finala din Codul fiscal, care prevede: "*Persoanele impozabile aflate în situatiile prevăzute de prezentul alineat nu pot aplica prevederile referitoare la plafonul de scutire pentru mici întreprinderi prevăzut la art. 152 până la data înregistrării în scopuri de TVA, fiind obligate să aplice prevederile art. 11 alin. (1¹) și (1³)*", sunt contrare principiului proportionalitatii reglementat prin alin. (4) al Tratatului de stabilire a Comunitatii Europene si art. 5 din Protocolul 2 la Tratat, care au prioritate fata de dreptul intern. S-a incalcat si principiul egalitatii, in temeiul caruia CJUE s-a pronuntat in repetate randuri.

In privinta modului de calcul, avand in vedere ca in contractele incheiate nu se face nici o mentiune referitoare la TVA, trebuia considerat ca TVA este inclusa in pret si nu adaugata la pret cum au procedat organele de inspectie fiscala. Se invoca in acest sens Hotararea CJUE pronuntata in cauzele reunite C-249/12 si C250/12 precum si Decizia nr. 6/2014 a Comisiei fiscale centrale.

Anexeaza contestatiei in scrisuri.

II. Organele de inspectie fiscala din cadrul ASXFP au emis Decizia de impunere privind impozitul pe venit suplimentar stabilit de inspectia fiscala pentru persoane fizice care desfasoara activitati independente in mod individual nr. X/2015 si Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane fizice care desfasoara activitati independente in mod individual nr. X/2015, in baza Raportului de inspectie fiscala nr. X/2015, prin care s-au stabilit obligatii fiscale suplimentare in suma de X lei, reprezentand impozit pe venit, TVA si accesorii.

Din analiza celor doua decizii de impunere si a raportului de inspectie fiscala rezulta urmatoarele:

Cu privire la Decizia de impunere nr. X/2015 privind impozitul pe venit suplimentar:

S-a verificat impozitul pe venit din activitati independente datorat pentru perioada 01.01.2011 - 31.12.2013. Prin decizia nr. X/2015, emisa in baza constatarilor inscrise in RIF nr. X/2015, s-a stabilit impozit suplimentar aferent veniturii pe anul 2011, in suma de X lei si accesorii aferente in suma de X lei compuse din X lei dobanzi/majorari de intarziere si X lei penalitati de intarziere calculate pentru perioada 04.12.2013 - 28.10.2015. Pentru anii 2012 si 2013 s-a stabilit in minus impozit pe venit datorat in suma de X lei.

Motivele de fapt pentru care s-a stabilit impozitul suplimentar pentru anul 2011, in suma de X lei mentionate in decizie, sunt urmatoarele:

- constatările inscrise in RIF-ul din 28.10.2015;
- diferenta in suma de X lei intre cheltuielile inregistrate in evidenta contabila refacuta pe anul 2011 si cheltuielile declarate fiscal de contribuabila pentru anul 2011;
- diferenta in suma de X lei intre incasarile inregistrate si incasarile declarate;
- diferenta in suma de X lei intre incasarile inregistrate de contribuabil si veniturile constatate de inspectia fiscala, rezultata din inregistrarea eronata a veniturilor realizate;

Ca temei de drept, pentru impozitul pe venit suplimentar stabilit s-au in scris prevederile pct. 38 din OMF nr. 1040/2004, potrivit caruia: "*constituie venit brut venitul incasat in cadrul unui an calendaristic indiferent de perioadele in care au efectuat prestatiile*" iar pentru accesorii calculate prevederile art. 120 alin. (7) si art. 120¹ alin (2) din Codul de procedura fiscala.

Pentru anul 2012 s-a stabilit impozit pe venit in minus, in suma de X lei iar pentru anul 2013 in minus, in suma de X lei.

Cu privire la Decizia de impunere nr. X/2015 privind taxa pe valoarea adaugata:

S-a verificat taxa pe valoarea adaugata datorata pentru perioada 01.01.2011 - 31.12.2013.

Asa cum rezulta din constatările inscrise in RIF-ul din 28.10.2015 contribuabila a fost inregistrata ca platitor de TVA, incepand cu data de 17.10.2008, avand obligatia depunerii trimestriale la organele fiscale a decontului de TVA. Incepand cu data de 01.08.2012 Administratia Sector X a Finantelor Publice a anulat inregistrarea in scopuri de TVA a PFA CX OX, pentru nedepunerea pe o perioada mai mare de un semestru a decontului de TVA.

Prin decizia nr. X/2015 s-a stabilit TVA suplimentara in suma de X lei si accesorii aferente in suma de X lei, consemnandu-se urmatoarele motive de fapt:

- TVA suplimentara in suma de X lei s-a stabilit conform anexa nr. 2 (la RIF);
- TVA dedusa in suma de X lei, neadmisa la deducere de organele fiscale, aferenta unor achizitii pentru care nu se detin facturi;
- TVA colectata in suma de X lei, a carei exigibilitate a luat nastere in perioada prestarii serviciilor si care nu a fost declarata printr-un decont de taxa;
- TVA la incasare colectata de organele fiscale, in suma de X lei aferenta perioadei 01.04.2013 - 31.12.2013, in care PFA a efectuat operatiuni taxabile catre persoane juridice in suma de X lei din care a incasat suma de X lei, suma pentru care nu a colectat si declarat taxa pe valoarea adaugata.

Ca temei de drept, pentru taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar, s-au mentionat art. 146 si art. 156² din Codul Fiscal, Decizia Comisiei fiscale centrale nr. 6/2014 iar pentru accesoriile calculate prevederile art. 120 alin. (7) si art. 120¹ alin (2) din Codul de procedura fiscala.

III. Fata de constatările organelor de inspectie fiscala, sustinerile contestatarii, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

III.1 ASPECTE PROCEDURALE

Cauza supusa solutionarii este daca nulitatile conditionate invocate de contestatara pot atrage anularea deciziilor contestate in conditiile in care nici nu se demonstreaza suferirea unei vatamari.

1. Contestatara solicita anularea deciziilor de impunere nr. X si nr. X din 28.10.2015 pe motiv ca acestea nu sunt motivate in fapt sau sunt motivate insuficient, ceea ce nu ii permite intelegerea starii de fapt fiscale ce a determinat impunerea suplimentara ce o obliga la plata unor sume de bani consistenta. Apreciaza ca simpla referire la raportul de inspectie fiscala nu echivaleaza cu motivarea in fapt.

In drept, art. 175 din Codul de procedura civila prevede:

“Nulitatea condiționată

Art. 175. - (1) Actul de procedură este lovit de nulitate dacă prin nerespectarea cerinței legale s-a adus părții o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin desființarea acestuia.

(2) În cazul nulităților expres prevăzute de lege, vătămarea este prezumată, partea interesată putând face dovada contrară.”

Se retine ca deciziile de impunere, asa cum s-a mentionat la punctul II al prezentei decizii, cuprind o motivare in fapt a modului de stabilire a debitelor suplimentare, facand in acelasi timp trimitere la constatările cuprinse in raportul de inspectie fiscala din 28.10.2015 ce a stat la baza emiterii deciziilor si totodata i-a fost prezentat si comunicat odata cu acestea. Astfel contestatara a avut la dispozitie si raportul de inspectie fiscala din a carui lecturare, suplimentar fata de motivele de fapt cuprinse in deciziile de impunere, ce nu i-ar permite intelegerea “starii de fapt constatata de controlul fiscal si care a generat impunerea”, petenta a putut intelege cauzele ce au determinat stabilirea debitelor suplimentare de catre organele de inspectie fiscala. Totodata, din motivele cuprinse in contestatia formulata rezulta ca petenta a inteles motivele pentru care i-au fost stabilite debitele suplimentare. Este normal ca in deciziile de impunere sa nu se reia in intregime constatările cuprinse in raportul de inspectie fiscala, acte intocmite si

semnate de aceiasi functionari, ci doar un rezumat al acestora, deoarece nu se justifica intocmirea a doua acte cu acelasi continut.

In concluzie avand in vedere ca deciziile de impunere cuprind motivele de fapt si de drept ce au stat la baza impunerii suplimentare, motive detaliate in raportul de inspectie fiscala ce a stat la baza emiterii deciziei, raport de inspectie fiscala ce a fost prezentat cu ocazia instiintarii pentru discutia finala si comunicat contribuabilului odata cu deciziile de impunere in cauza, contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata pentru nulitatea conditionata invocata, ce nu exista, nu a produs nici o vatamare contestatareii si nu este expres prevazuta de lege.

2. Contestatara solicita anulara deciziilor de impunere nr. X si nr. X din 28.10.2015 pe motiv ca acestea nu cuprind mentiuni cu privire la audierea contribuabilului.

In drept, potrivit prevederilor art. 43 alin. (2) lit. j) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala:

“Art. 43 Conținutul și motivarea actului administrativ fiscal

[...]

(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie cuprinde următoarele elemente:

[...]

j) mențiuni privind audierea contribuabilului.”

coroborat cu art. 9 alin. (1) si art. 107 alin. (1) si alin. (2) din Codul de procedura fiscala:

“Art. 9 Dreptul de a fi ascultat

(1) Înainte luării deciziei organul fiscal este obligat să asigure contribuabilului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la faptele și împrejurările relevante în luarea deciziei.”

“Art. 107 Dreptul contribuabilului de a fi informat

(1) Contribuabilul va fi informat pe parcursul desfășurării inspecției fiscale asupra constatărilor rezultate din inspecția fiscală.

(2) Organul fiscal prezintă contribuabilului proiectul de raport de inspecție fiscală, care conține constatările și consecințele lor fiscale, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere potrivit art. 9 alin. (1), cu excepția cazului în care bazele de impozitare nu au suferit nicio modificare în urma inspecției fiscale sau a cazului în care contribuabilul renunță la acest drept și notifică acest fapt organelor de inspecție fiscală.

(3) Data, ora și locul prezentării concluziilor vor fi comunicate contribuabilului în timp util.

(4) Contribuabilul are dreptul să își prezinte, în scris, punctul de vedere cu privire la constatările inspecției fiscale, în termen de 3 zile lucrătoare de la data încheierii inspecției fiscale.

(5) Data încheierii inspecției fiscale este data programată pentru discuția finală cu contribuabilul sau data notificării de către contribuabil că renunță la acest drept.”

Din interpretarea coroborata a prevederilor inserate anterior rezulta ca audierea contribuabilului, in cazul inspectiei fiscale, consta in concret in discutia finala cu contribuabilul si eventuala prezentare de catre acesta a punctului de vedere cu privire la constatările inspectiei fiscale.

Se retine ca prin instiintarea pentru discutia finala cu nr. X/26.10.2015, contribuabila a fost invitata in data de 27.10.2015 orele 09:00 pentru discutia finala asupra constatarilor si consecintelor inspectiei fiscale efectuate. Prin punctul de vedere olograf formulat de contestatara, cu nr. X/28.10.2015, aceasta precizeaza ca nu are obiectiuni cu privire la inspectia fiscala. Rezulta astfel ca audierea contribuabilului a avut loc, iar contribuabila in cauza a declarat in scris ca nu are obiectiuni asupra constatarilor si consecintelor inspectiei fiscale efectuate.

Contestatarata arata ca nu este suficienta cuprinderea in raportul de inspectie fiscala a mentiunilor privind audierea din 27.10.2015, deoarece cu aceasta ocazie i-au *“fost prezentate constatările inspectiei deja finalizate”* ceea ce nu echivaleaza *“nicidecum cu o audiere care presupune discutia cu contribuabilul inainte de finalizarea inspectiei pentru a da posibilitatea acestuia sa se apere in timpul acestui control”*. Or, asa cum am aratat anterior, procedura fiscala in cazul inspectiei fiscale prevede expres ca audierea consta in prezentarea proiectului de inspectie fiscala, care contine constatările și consecințele lor fiscale, contestatarul putand sa depuna un punct de vedere sau sa renunte la acest drept. Prezentarea raportului de inspectie fiscala nu este echivalenta cu emiterea deciziilor de impunere, dar bineinteles ca in cazul in care contribuabilul precizeaza ca nu are obiectiuni, forma finala a raportului de inspectie fiscala va fi aceeași cu a proiectului de raport, in baza caruia se emit si deciziile de impunere. Atata timp cat contestatarata a in scris in punctul de vedere ca nu are obiectiuni, aceasta declaratie este echivalenta cu o renuntare la dreptul de a formula un punct de vedere.

Sustinerile petentei ca vatamarea suferita ar consta in neacceptarea, in data de 27.10.2015, a unui nou termen de prezentare a unor contracte sau documente justificative nu apare ca intemeiata, intrucat:

- nu se dovedeste solicitarea unui nou termen de prezentare a unor contracte sau documente justificative

- motivul neacceptarii unui nou termen nu are legatura cu nulitatea invocata;

- aceasta demonstreaza ca audierea a avut loc;

- motivul solicitarii unui nou termen, pentru a prezenta contracte sau documente justificative, nu este plauzibil si serios, atata timp cat acestea i-au fost solicitate expres de organele de inspectie fiscala, prin mail-ul din 19.10.2015 precum si adresa nr. X din 19.10.2015, respectiv contractele incheiate cu 9 beneficiari persoane juridice iar prin nota explicativa nr. X/26.10.2015, la finalul acesteia, contribuabila precizeaza organelor fiscale ca nu a prezentat contractele solicitate deoarece nu le mai are. Dealtfel anexeaza contestatiei din 17.12.2015 numai doua contracte, altele decat cele noua (9) contracte solicitate de organele fiscale.

Cu privire la necuprinderea in deciziile de impunere a mentiunilor privind audierea, mentiuni cuprinse de raportul de inspectie fiscala, se retine ca modelul deciziilor de impunere a fost aprobat prin Ordinul ANAF nr.1022/2013 publicat in M.OF. nr. 505 din 09/08/2013 si ca aceste modele ale deciziilor nu prevad mentiuni privind audierea contribuabilului. In schimb modelele de decizii prevad mentiunea ca la decizii se anexeaza raportul de inspectie fiscala care impreuna cu anexele cuprind un numar de file. In ambele decizii contestate apare mentiunea ca se anexeaza raportul de inspectie fiscala care impreuna cu anexele contine 28 de pagini. Prin urmare raportul de inspectie fiscala fiind anexa la deciziile de impunere contestate face parte integranta din acestea si intrucat raportul cuprinde mentiuni privind audierea contribuabilului implicit si deciziile cuprind mentiuni privind audierea contribuabilului. In consecinta contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata si in privinta acestei nulitati conditionate invocate, ce nu exista, nu a produs nici o vatamare contestatarei si nu este expres prevazuta de lege.

III.2 Cu privire la Decizia de impunere nr. X/2015 privind impozitul pe venit suplimentar:

Cauza supusă soluționării este dacă organele fiscale au stabilit în mod corect impozit pe venit suplimentar în condițiile în care susținerile contestatoarei nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât acestea nu reflectă situația de fapt și nu sunt susținute de dovezi.

În fapt, prin decizia de impunere nr. X/2015, emisă în baza raportului de inspectie fiscală nr. X/2015, Administrația Sector X a Finanțelor Publice a stabilit pentru contribuabilul XC OX (fosta CX) impozit pe venit suplimentar în suma de X lei și accesorii aferente în suma de X lei compuse din X lei dobânzi și X lei penalități de întârziere calculate pentru perioada 04.12.2013 - 28.10.2015. Pentru anii 2012 și 2013 s-a stabilit în minus impozit pe venit datorat în suma de X lei.

Motivele stabilirii impozitului pe venit suplimentar au fost:

- diferența în plus, în suma de X lei, între cheltuielile declarate și cheltuielile înregistrate de contribuabil;
 - diferența în minus, în suma de X lei, între veniturile înregistrate și veniturile declarate;
 - diferența în plus, în suma de X lei, între veniturile înregistrate și veniturile declarate, datorată însumării eronate a acestora,
- stabilindu-se astfel o bază suplimentară în suma de X lei ($X - X + Y$) la care prin aplicarea cotei impozitului pe venit de 16% ($Y * 16\% = X$) s-a stabilit un impozit pe venit suplimentar în suma de X lei.

Motivul cuprins în contestația este numai acela că impozitul pe venit a fost calculat greșit, prin stabilirea venitului impozabil prin adăugarea TVA la preț, ceea ce a determinat un calcul greșit al impozitului pe venit datorat și accesoriiilor aferente acestuia.

În drept, în soluționarea cauzei sunt aplicabile prevederile art. 206 alin. (1) lit. d) și art. X alin (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„ Art. 206 Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

- a) datele de identificare a contestatoarei;
- b) obiectul contestației;
- c) motivele de fapt și de drept;
- d) dovezile pe care se întemeiază; ”

“Art. X Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. **Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.**

coroborate cu prevederile pct. 2.5. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2906/2014, care stipulează:

“2.5. **Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatoarei cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.**”

Prin urmare se vor analiza susținerile contestatarii în contradictoriu cu motivele organelor fiscale, coroborat cu dovezile (înscrisurile) aflate în dosarul contestației.

Sustinerea contestatarei privind calculul eronat al impozitului pe venit, prin faptul ca organele de inspectie fiscala ar fi inclus in venitul impozabil valoarea taxei pe valoarea adaugata nu poate fi avut in vedere decat pentru suma de X lei din cele trei sume cu care s-a majorat baza impozabila supusa impozitului pe venit, caci suma de X lei se refera la diferenta intre cheltuieli declarate si inregistrate iar suma de Y de lei la greseli de inregistrare a facturii nr. Y din 15.04.2011 incasata in data de 21.04.2011. Factura s-a inregistrat cu valoarea **fara TVA** de numai X lei in conditiile in care valoarea **fara TVA** inregistrata in factura era de X lei.

In privinta sumei de X lei organele de inspectie fiscala au constatat ca petenta a declarat eronat incasari (venituri) in suma de X lei in loc de cum era corect, conform inregistrarilor din registrul de incasari si plati si documentelor justificative, de numai X lei. A rezultat astfel o diferenta de -X lei (X - X). Organul de inspectie fiscala **a diminuat** venitul impozabil cu suma de X lei, prin urmare nu este in interesul contribuabilei sa conteste aceasta suma in intregime sau in parte. Pe de alta parte contestatia nu apare nici intemeiata, fiind vorba de propriile greseli, nici sustinuta cu dovezi, contestatara nedepunand inscrisuri din care sa rezulte veniturile obtinute.

In consecinta contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata pentru impozitul pe venit suplimentar in suma de X lei si, prin aplicarea principiului „*accessorium sequitur principale*”, pentru accesorii aferente in suma de X lei.

III.3 Cu privire la Decizia de impunere nr. X/2015 privind taxa pe valoarea adaugata:

Cauza supusă soluționării este dacă organele fiscale au stabilit corect taxa pe valoarea adaugata suplimentara si accesoriile aferente, prin aplicarea prevederilor Codului fiscal, în conditiile in care argumentele contestatoarei, precum ca in cauza sunt incidente prevederi ale legislatiei comunitare, care se aplica cu prioritate fata de dreptul intern, nu sunt intemeiate.

În fapt, prin decizia de impunere nr. X/2015, emisa in baza raportului de inspectia fiscala nr. X/2015, Administratia Sector X a Finantelor Publice a stabilit taxa pe valoarea adaugata suplimentara în suma de X lei si accesorii aferente în suma de X lei.

TVA suplimentara s-a stabilit conform anexa nr. 2 (la RIF) si se compune din urmatoarele sume:

- TVA dedusa in suma de X lei, neadmisa la deducere de organele fiscale, aferenta unor achizitii pentru care nu se detin facturi;

- diferenta in suma de X lei (X - X) intre TVA colectata inregistrata de contribuabila, in perioada 01.01.2011-31.03.2013, in suma de X lei si TVA colectata declarata in suma de numai X lei;

- TVA la incasare colectata de organele fiscale, in suma de X lei aferenta perioadei 01.04.2013 - 31.12.2013, in care PFA a efectuat operatiuni taxabile catre persoane juridice in suma de X lei din care a incasat suma de X lei, suma pentru care nu a colectat si declarat taxa pe valoarea adaugata.

Situatia facturilor emise si a incasarilor este prezentata in anexa nr. 3 la RIF, situatie din care rezulta ca pentru perioada 01.01.2011-31.03.2013 s-a avut in vedere ca TVA era inclusa in pretul incasat iar incepand cu 01.04.2013 s-a considerat de organele fiscale ca pretul incasat nu cuprinde TVA.

Argumentele contestatoarei sunt ca nu trebuia sa colecteze TVA dupa data anularii inregistrarii in scopuri de TVA, fiind scutita conform art. 152 Cod Fiscal, ca TVA trebuia calculata ca fiind inclusa in pretul incasat, ca avea drept de deducere a taxei si in perioada in care inregistrarea in scopuri de TVA i-a fost anulata

In drept, potrivit prevederilor art. 153 alin. 9 lit. d), alin. 9¹ lit. c) și teza finală de la alin. 9¹ coroborat cu art. 11 alin. (1¹) și (1³), toate articole din Codul fiscal aprobat prin legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 153 Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

(9) Organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

[...]

d) dacă nu a depus pe parcursul unui semestru calendaristic niciun decont de taxă prevăzut la art. 156², dar nu este în situația prevăzută la lit. a) sau b), din prima zi a celei de-a doua luni următoare respectivului semestru calendaristic. Aceste prevederi se aplică numai în cazul persoanelor pentru care perioada fiscală este luna sau trimestrul. Începând cu decontul aferent lunii iulie 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală luna calendaristică, respectiv începând cu decontul aferent trimestrului III al anului 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane impozabile în scopuri de TVA dacă nu a depus niciun decont de taxă prevăzut la art. 156² pentru 6 luni consecutive, în cazul persoanei care are perioada fiscală luna calendaristică, și pentru două trimestre calendaristice consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, dar nu este în situația prevăzută la lit. a) ori b), din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al șaselea decont de taxă în prima situație și, respectiv, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al doilea decont de taxă în a doua situație.

[...]

(9¹) Procedura de anulare a înregistrării în scopuri de TVA este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA conform alin. (9) lit. a)—e), organele fiscale competente înregistrează persoanele impozabile în scopuri de TVA astfel:

[...]

c) la solicitarea persoanei impozabile, în situația prevăzută la alin. (9) lit. d), de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza următoarelor informații/documente furnizate de persoana impozabilă:

1. prezentarea deconturilor de taxă nedepuse la termen;

2. prezentarea unei cereri motivate din care să rezulte că se angajează să depună la termenele prevăzute de lege deconturile de taxă;

[...]

Persoanele impozabile aflate în situațiile prevăzute de prezentul alineat nu pot aplica prevederile referitoare la plafonul de scutire pentru mici întreprinderi prevăzut la art. 152 până la data înregistrării în scopuri de TVA, fiind obligate să aplice prevederile art. 11 alin. (1¹) și (1³).”

“Art. 11 Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

[...] (1¹) Contribuabilii declarați inactivi conform art. 78¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care desfășoară activități economice în perioada de inactivitate, sunt supuși obligațiilor privind plata impozitelor și taxelor prevăzute de prezenta lege, dar nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate în perioada respectivă.

[...]

(1³) Contribuabilii cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 153 alin. (9) lit. b)—e) nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe

valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate în perioada respectivă, dar sunt supuși obligației de plată a TVA colectate, în conformitate cu prevederile titlului VI, aferentă operațiunilor impozabile desfășurate în perioada respectivă.”

Din prevederile legale de mai sus rezulta ca in cazul in care pe parcursul unui semestru calendaristic persoana impozabila inregistrata in scopuri de TVA nu depune nici un decont de taxa, organele fiscale ce o administreaza vor anula inregistrarea persoanei impozabile in scopuri de TVA. Persoana impozabila are posibilitatea reinregistrarii in scopuri de TVA, la cererea sa, reinregistrare conditionata de depunerea deconturilor de taxa nedepuse la termen.

In perioada in care persoana impozabila nu mai este inregistrata in scopuri de TVA este obligata să aplice prevederile art. 11 alin. (1¹) și (1³), ce prevad si obligatia de plata a TVA colectata, aferentă operațiunilor impozabile desfășurate în perioada respectivă.

Se retine ca petenta fiind inregistrata ca platitoare de TVA avea obligatia depunerii decontului de TVA, ultimul decont de taxa depus fiind aferent trimestrului III 2011, dupa care nu a mai depus nici un decont de taxa aferent perioadei verificate, pana la finalizarea inspectiei fiscale. In consecinta in data de 01.08.2012 organele fiscale au procedat la anulara inregistrarii in scopuri de TVA a PFA CX OX. Prin urmare conform prevederilor art. 11 alin. (1³) din Codul fiscal avea obligatia sa colecteze, sa declare si sa plateasca taxa pe valoarea adaugata datorata pentru operatiunile impozabile desfasurate dupa data anularii inregistrarii in scopuri de TVA si cu atat mai mult pentru perioada 01.10.2011 - 31.07.2012 cand era inregistrata in scopuri de TVA.

Pentru perioada de dupa 01.08.2012 obligatia depunerii deconturilor de taxa este prevazuta de art. 156³ alin. (10) din Codul fiscal, potrivit caruia:

“Art. 156³ Decontul special de taxă și alte declarații

(10) Persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat potrivit prevederilor art. 153 alin. (9) lit. a) - e) trebuie să depună o declarație privind taxa colectată care trebuie plătită, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate și/sau pentru achiziții de bunuri și/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, a căror exigibilitate de taxă intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA, respectiv:

a) taxa colectată care trebuie plătită în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1¹) și (1³) pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate și/sau pentru achiziții de bunuri și/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, efectuate în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA;

b) taxa colectată care trebuie plătită pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate înainte de anulara înregistrării în scopuri de TVA a persoanelor impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare, dar a căror exigibilitate de taxă potrivit art. 134² alin. (3) - (8) intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA.”

PFA CX OX, pana la finalizarea inspectiei fiscale nu a declarat taxa datorata nici pentru perioada 01.10.2011 - 31.07.2012, cand era inregistrata ca platitoare de TVA, nici pentru perioada 01.08.2012 - 31.12.2013, perioada in care i-a fost anulata inregistrarea in scopuri de TVA, desi in aceste perioade a efectuat operatiuni impozabile, asa cum sunt mentionate in anexa nr. 3 la RIF-ul din 28.10.2015. Totodata se retine ca pana la data de 31.03.2013 a colectat TVA pe care l-a in scris in facturile emise catre clienti, incasand contravaloarea acestuia.

Sustinerea contestatoarei cu privire la necuprinderea TVA in pretul incasat este incidenta numai pentru operatiunile facturate/desfasurate dupa data de 31.03.2013,

deoarece pana la aceasta data a emis facturi cu TVA, incasate, organele de inspectie fiscala preluand in anexa 3 la RIF TVA inscrisa in facturi de contribuabila.

In privinta operatiunilor impozabile exigibile incepand cu data de 01.04.2013 organele de inspectie fiscala au colectat TVA prin aplicarea cotei de TVA de 24% la valoarea totala facturata/contractata, avand in vedere ca PFA CX OX nu a prezentat documente din care sa rezulte ca TVA este inclusa sau nu in pretul/tarifal stabilit si ca nu mai are posibilitatea incasarii TVA.

Invocarea de catre contestatoare a Deciziei nr. 6/2014 a Comisiei fiscale centrale, a legislatiei europene si practicii CJUE nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei, deoarece nu se face dovada incadrarii in situatiile respective.

Prin Hotararea pronuntata de CJUE in cauzele reunite C-249/12 și C-250/12 s-a stabilit:

“Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, în special articolele 73 și 78 din aceasta, trebuie interpretată în sensul că, atunci când prețul unui bun a fost stabilit de părți fără nicio mențiune cu privire la taxa pe valoarea adăugată, iar furnizorul bunului respectiv este persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată datorate pentru operațiunea supusă taxei, prețul convenit trebuie considerat, în cazul în care furnizorul nu are posibilitatea de a recupera de la dobânditor taxa pe valoarea adăugată solicitată de administrația fiscală, ca incluzând deja taxa pe valoarea adăugată.”

Prin Decizia nr. 6/2014 a Comisiei fiscale centrale, prin care s-a aplicat practica si legislatia europeana, s-a stabilit:

“atunci când prețul unui bun/serviciu a fost stabilit de părți fără nicio mențiune cu privire la taxa pe valoarea adăugată, iar furnizorul bunului respectiv este persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată datorate pentru operațiunea supusă taxei, prețul convenit trebuie considerat, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu are posibilitatea de a recupera de la dobânditor taxa pe valoarea adăugată solicitată de administrația fiscală, ca incluzând deja taxa pe valoarea adăugată. În acest caz, taxa pe valoarea adăugată se determină prin aplicarea procedurii sutei mărite [prevăzut la pct. 23 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a titlului VI „Taxa pe valoarea adăugată”, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare]. Prin taxa pe valoarea adăugată solicitată de administrația fiscală se înțelege taxa care ar fi trebuit colectată pentru operațiunea respectivă. Poate fi acceptată ca mijloc de probă a faptului că furnizorul/prestatorul nu are posibilitatea de a recupera de la dobânditor taxa pe valoarea adăugată inclusiv o declarație pe propria răspundere a acestuia”.

Se retine ca petenta nu sustine ca nu are posibilitatea de a recupera de la beneficiari taxa pe valoarea adaugata, ca nu a depus o declaratie in acest sens, desi i-a fost solicitata si de organele de inspectie fiscala prin mailul transmis in 18.10.2015 de pe adresa XYX.S3@mfinite.ro, cand i-au fost solicitate si contractele pentru operatiunile impozabile efectuate incepand cu 01.04.2013, contracte ce nu le-a prezentat organelor de inspectie fiscala si nici nu le-a depus la dosarul contestatiei. Prin urmare nu ii sunt aplicabile prevederile referitoare la considerarea ca pretul stabilit intre parti nu are nicio mențiune cu privire la taxa pe valoarea adăugată si include taxa pe valoarea adaugata.

Cu privire la dreptul de deducere a taxei sunt incidente prevederile art. 146 din Codul fiscal, potrivit caruia:

„Art.146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său

de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155, precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile în perioada în care aplică sistemul TVA la încasare."

Contestatară nu face dovada detinerii unor facturi de achiziții care să cuprindă TVA deductibil. De altfel, din anexa nr. 1 la RIF - Centralizator cheltuieli înregistrate în perioada 01.01.2011-31.12.2013, reiese că volumul achizițiilor în perioada 2012-2013 a fost redus, în 2013 cheltuielile majoritare (X lei din X lei fiind impozitul pe venit ce nu este purtător de TVA, nedovedindu-se nici că celelalte achiziții au TVA aferentă și sunt efectuate în baza unor facturi cu TVA, emise conform legii.

Cu privire la susținerea că operațiunile efectuate ar fi scutite potrivit prevederilor art. 152 din Codul fiscal, nici aceasta nu poate duce la soluționarea favorabilă a contestației, întrucât art. 153 alin. 9¹ teza finală prevede faptul că persoanele impozabile cărora le-a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA *nu pot aplica prevederile referitoare la plafonul de scutire pentru mici întreprinderi prevăzut la art. 152*. De altfel aplicarea plafonului de scutire prevăzut la art. 152 de către o persoană înregistrată în scopuri de TVA este condiționată de depunerea unei cereri la organul fiscal, cerere neformulată de contribuabil. Aplicarea scutirii intervine după depunerea și aprobarea cererii, potrivit art. 152 alin. (7)

"(7) Persoana impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 care în cursul anului calendaristic precedent nu depășește plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) poate solicita scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, în vederea aplicării regimului special de scutire, cu condiția ca la data solicitării să nu fi depășit plafonul de scutire pentru anul în curs. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 și 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă în conformitate cu prevederile art. 156¹. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligația de a soluționa solicitările de scoatere din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanele impozabile îi revin toate drepturile și obligațiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidență are obligația să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 156², indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 156¹, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligația să evidențieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform prezentului titlu."

Se reține astfel că contribuabilii care aplică regimul de scutire după ce au fost înregistrați ca platitori de TVA, au obligația *efectuării tuturor ajustărilor de taxă*, ceea ce presupune ajustarea taxei deduse anterior, ce are ca efect născerea unei taxe de plată.

Susținerile contestatarii referitoare la nerespectarea principiului proportionalității nu pot fi reținute, întrucât vina anularii înregistrării în scopuri de TVA îi aparține și totodată, după anularea înregistrării în scopuri de TVA a emis facturi cu TVA, pe care le-a încasat, fără a declara acest fapt la organele fiscale, deși avea legal această obligație. Astfel și-a însușit necuvenit taxa încasată de la beneficiari.

În speta sunt aplicabile și prevederile și art. X alin (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“Art. X Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

coroborate cu prevederile pct. 11.1 lit. a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”

În cauza sunt aplicabile și prevederile pct. 2.5. din Instrucțiunile de aplicare ale art. 206 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală aprobate prin OPANAF 2906/2014: *„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”*

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatoarul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatarei**. Se reține că contestatoarea nu a formulat motive și nu a depus dovezi de natura să infirme cele stabilite prin decizia contestată.

Prin urmare, în baza celor reținute și având în vedere că contestatoarea PFA CX OX, deși contestă cuantumul taxei stabilită prin decizia atacată, nu aduce motivații bazate pe dovezi și argumente privind starea de fapt și **de drept** prin care să combată cuantumul sumelor stabilite de organul fiscal și din care să rezulte o situație diferită față de cea constatată de acestea, organul de soluționare a contestației neputându-se substitui contestatarei cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat decizia de impunere, conform prevederilor pct. 11.1 lit. a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se va respinge ca neintemeiată contestația formulată de PFA CX OX, pentru suma de X lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar.

In privinta accesoriilor in suma de X lei, compuse din X lei dobanzi si X lei penalitati de intarziere aferente taxei suplimentare, avand in vedere ca se respinge contestatia impotriva debitului suplimentar generator de accesorii, iar contestatoarea nu contesta modul de calcul al acestora, prin aplicarea principiului „accesorium sequitur principale” se va respinge contestatia si pentru acest capat de cerere.

Potrivit art. 119, art. 120 și art. 120⁴ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 119. – (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere[...].”

„Art. 120.- (1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se

calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv. [...]"

„Art. 120¹- (1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

[...]

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 175 din Codul de procedura civilă; art. 153 alin. 9 lit. d), alin. 9¹ lit. c) și teza finală de la alin. 9¹ coroborat cu art. 11 alin. (1¹) și alin. (1³) și art. 146 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare; art. 9 alin. (1), art. 65, art. 107 alin. (1) și alin. (2), art. 119, art. 120, art. 120¹, art. X alin.(1) și art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale pct. 2.5. și pct. 11.1 lit. a), din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2906/2014:

DECIDE

Respinge ca neintemeiată contestația formulată de PFA CX OX și XC OX împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit suplimentar stabilit de inspectia fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual nr. X/2015 și Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. X/2015, emise de ASXFP în baza Raportului de inspectie fiscală nr. X/2015, prin care organele fiscale din cadrul Administrației Sector X a Finanțelor Publice au stabilit obligații fiscale în suma totală de X lei, astfel:

Impozit pe venit - X lei, din care:

- X lei debit principal suplimentar;
 - X lei dobânzi/ aferente;
 - X lei penalități de întârziere aferente;
- Total accesorii = X lei

TVA - X lei, din care:

- X lei taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar de plată ;
 - X lei dobânzi/majorări de întârziere aferente taxei suplimentare;
 - X lei penalități de întârziere aferente taxei suplimentare.
- Total accesorii = X lei

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.

Director General,